

Pasująca

RAPORT

PODŁOGI
I POSADZKI

■ Posadzki

Aleksandra Kuśmierczyk

do

wnętrza

fol. Barlinek

Wpadasz z zakupami do kuchni. Buty zdejmiesz, gdy wszystko odstawisz na podłogę. O, dzieci biegną się witać! Wprost z ogrodu – przez salon... Już za późno upominać, by zdjęły zabłocone buty. Ich ślady rozmazuje pies, radośnie podskakujący na tylnych łapach. Mąż, szurając krzesłem, podnosi się znad gazety. Tak, być może, będzie wyglądał twój dom. Nie od rzeczy wybrać do niego odpowiednie posadzki.

Powinny być z materiału, który szybko się nie zniszczy, bo posadzek nie wymienia się tak często jak zasłon, kap na łóżka czy dywaników w łazience. No i chciałoby się, żeby ten trwały i solidny materiał był ładny, pasował do wnętrza i żeby go łatwo było utrzymać w czystości. Zanim zapadną decyzje, warto rzecz przemyśleć. Jak liczna jest rodzina? Czy dzieci będą mogły bawić się wszędzie, czy raczej będą miały wyznaczone do tego osobne miejsce? Czy w domu często będzie się przyjmować gości, a jeśli tak, to czy pozwoli im się chodzić w butach? Czy wśród domowników są panie, które często noszą szpilki? Czy psu i kotu wolno będzie chodzić wszędzie, gdzie zapragną – także do sypialni? Jak rodzina spędza zimowe wieczory: na kanapie w salonie, czy częściej przy blacie kuchennym, gdzie powstają coraz nowsze wersje domowych szarlotek, pasztetów i innych specjałów? A skoro ten pies i kot, to zapewne trzeba zawsze mieć

pod ręką mopa... Z takich przemyśleń wynika przede wszystkim to, że posadzka w każdym pomieszczeniu powinna być przystosowana do sposobu jego użytkowania i tym odporniejsza na ścieranie, wodę i zabrudzenia, im to użytkowanie jest intensywniejsze.

Poniżej podpowiadamy, jak dobrać posadzkę do różnych pomieszczeń w domu przeznaczonym dla rodziny czteroosobowej (rodzice i dwoje dzieci). Jest też pies, kot i goście częściej niż raz w miesiącu. Zwracamy jednak uwagę na to, że wobec różnorodności potrzeb i bogactwa oferty rynkowej nie ma rozwiązań jedynie słusznych.

Kuchnia i łazienka

Nasza propozycja: **płytki ceramiczne**. W kuchni, bo wszelkie plamy z używanych w niej produktów i substancji łatwo się z nich zmywają. W łazience, bo są odporne na wodę i środki czystości.

Uwaga! Płytki do kuchni i łazienek nie powinny być zbyt gładkie, bo łatwo się na nich poślizgnąć, gdy są mokre.

Co sprawdzić przed zakupem?

Klasa ścieralności. Im jest wyższa, tym wolniej ściera się powierzchnia płytek. Parametr ten powinno się dobierać do intensywności użytkowania posadzki. Do łazienki wystarczy III klasa ścieralności. Do kuchni, salonu, przedpokoj – IV.

Nasiąkliwość. Określa stopień chłonności płytek – podłogowe powinny mieć nasiąkliwość w granicach 3–6%. Niską nasiąkliwość zapewnia płytkom małą porowatość, a dodatkowo – warstwa szkliwa lub impregnacja po ułożeniu.

Grubość płytek. Powinna wynosić co najmniej 7,5 mm. Im ta wartość większa, tym lepiej. Co raz częściej spotyka się jednak w supermarketach budowlanych płytki cieńsze – nawet 6 mm. Oferowane są w promocyjnych cenach, nie mają jednak dobrej wytrzymałości.

Zaprawy do spoinowania. W łazienkach i kuchniach warto zastosować fugi odporne na rozwój mikroorganizmów – najlepiej zaprawy sanitarne. Na ogrzewaniu podłogowym trzeba użyć fug elastycznych. Do kupienia są także trochę droższe fugi epoksydowe. Są szczelne i mają małą porowatość, dzięki czemu nie wchłaniają wilgoci ani takich substancji jak np. tłuszcze. Dlatego są łatwe do utrzymania w czystości. Poza tym są odporne na substancje agresywne oraz na pleśń i grzyby.

Odporność na plamienie. Wynika ze struktury płytek i gładkości ich powierzch-

Informacje na opakowaniach płytek

Na każdym opakowaniu powinny być następujące dane:

- nazwa producenta
- wymiar nominalny
- kaliber wraz z tabelą kalibracji
- numer koloru lub odcień
- oznaczenie fabryczne serii
- data produkcji.

Jeżeli któreś z tych informacji brakuje, możemy mieć problem z dokupieniem takich samych płytek poza daną siecią sprzedaży.

ni, a ocenia się ją w skali od 1 do 5. Im większa, tym łatwiej okładzinę utrzymać w czystości. W kuchni i łazience to ważne ze względu na używanie plamiących produktów i silnie działających środków czyszczących. Płytki mało odporne na plamienie warto po ułożeniu zaimpregnować.

Antypoślizgowość. Oznacza się ją symbolami od R9 do R13. Do kuchni i łazienki wystarczą płytki oznaczone symbolem R10.

Kupując, sprawdźmy, czy wybrane płytki nie mają rys, czy wszystkie są w zbliżonym odcieniu, a także czy pochodzą z tej samej partii. Trzeba kupić o 5–10% więcej płytek niż wynosi powierzchnia podłogi, aby mieć zapas na uszkodzenia podczas cięcia.

Salon

Jeśli salon jest połączony z ogrodem i kuchnią, praktyczna będzie w nim także posadzka z płytek ceramicznych (bo w domach jednorodzinnych najczęściej panuje ruch pomiędzy salonem a ogrodem: dziecko biega pomiędzy swoim rowerkiem a hulajnogą, pies chodzi tam i z powrotem, a goście nie przejmują się tym, że wnoszą piasek pod butami). Praktycznym rozwiązaniem jest także zrobienie pasa płytek poprowadzonego z kuchni do tarasu. Jeśli zależy nam jednak na bardziej efektywnej i naturalnej posadzce w całym salonie, proponujemy **drewno**, bo jest trwałe, wygląda szlachetnie, ma wiele kolorów i można je rozmaicie wykańczać – na przykład lakierować, olejować albo woskować. Posadzki drewniane to przede wszystkim parkiet, mozaika, deski podłogowe i panele z drewna klejonego warstwowo. Producenci posadzek drewnianych udostępniają na swoich stronach internetowych specjalne aplikacje, dzięki którym można zobaczyć, jak wygląda salon wykończony różnymi rodzajami drewna.

Na co zwrócić uwagę przed zakupem materiałów na posadzkę?

Gatunek. Popularne są zarówno gatunki liściaste (grab, buk, dąb, jesion), jak i iglaste (modrzew, jodła, sosna, świerk). Pierwsze – twardsze – są droższe, drugie – bardziej miękkie, a więc bardziej podatne na uszkodzenia mechaniczne – tańsze. Kosztowne, ale atrakcyjne są gatunki egzotyczne, takie jak iroko, kempas, teak, daru daru: twarde, odporne na ścieranie i wilgoć.

Klasa. Drewno na posadzki powinno być twarde i stabilne, dlatego zanim trafi do

W kuchni bardzo praktycznym rozwiązaniem są posadzki ceramiczne. Nie zniszczy ich ani woda, wylana z kubka wkładanego do zmywarki, ani tłu-
sta plama po kawałku jajeczniczy, a tym bardziej szkło z rozbitego talerza czy detergenty

foto. Nowa Gala
foto. Esco

W salonie, szczególnie jeśli jest on intensywnie użytkowany, warto ułożyć posadzkę z drewna odporne-
go na ścieranie: egzotycznego merbau, bambusa – lub krajowego: dębu, buka czy jesionu

Tabela 1. Porównanie posadzek i podłóg drewnianych

Cechy		Posadzki i podłogi		
		Parkiet	Podłoga z desek	Podłoga z paneli drewnianych
Wymiary elementów	długość	od 250 do 500 mm	od 3 do 10 m	od 60 do 250 cm
	szerokość	od 50 do 70 mm	od 9 do 18 cm	od 7 do 17 cm
	grubość	16, 19 lub 22 mm	od 14 do 30 mm	od 7 do 22 mm
Drewno		lite		klejone warstwowo
Podkład wyciszający		niepotrzebny (ale można stosować, jeśli jest taka konieczność, np. jeden z domowników gra na instrumencie muzycznym)		potrzebny
Możliwości montażu		tylko specjalistyczny		specjalistyczny lub samodzielny
Wykończenie		po ułożeniu	fabryczne	
Wykorzystanie po demontażu		niemożliwe		panele można przenieść w inne miejsce
Odnawianie		możliwe		
Koszty materiałów [zł/m ²]		od 100 do 250	od 50 do 350	od 100 do 400
Koszty materiałów dodatkowych [zł/m ²]		klej: 6–10 lakier: 20–100 olej: 50–180	lakier: 20–100 olej: 50–180	podkład wygłuszający: 2–8
Koszty robocizny [zł/m ²]		ułożenie: 30–40 szlifowanie: 20 olejowanie lub lakierowanie: 20–30	ułożenie: 30–40 olejowanie lub lakierowanie: 20–30	ułożenie: 15–20

sprzedaży, poddawane jest ocenie i klasyfikacji na podstawie usłojenia, barwy, struktury i ilości wad.

- **Klasa I**, selekt (najdroższe) – drewno bez sęków i pęknięć. Ma równomierne usłojenie i jednolitą kolorystykę.
- **Klasa II**, standard – drewno z niewielkimi sękami o średnicy do 6 mm, o słojach lekko zakrzywionych i widocznych różnicach barwy, dzięki czemu wygląda naturalnie.
- **Klasa III**, natur – drewno z sękami o średnicy od 6 do 15 mm. Drewno o nierównym zabarwieniu. Deski mogą bardzo różnić się między sobą barwą i rysunkiem słojów. Sęki mogą wypadać.

Twardość. Tę cechą drewna określa się współczynnikiem Brinella, który wyznacza się przez wciskanie w drewniany element, z określoną siłą i przez określony czas, metalowej kulki o średnicy 10 mm. Potem mierzy się głębokość powstałego wgłębienia, po czym oblicza twardość jako stosunek siły wciśkającej kulki do powierzchni pozostawionego przez nią wgłębienia: im twardsze drewno, tym większa jest wartość tego współczynnika. Najtwardsze, a więc najodporniejsze na wgniecenia są gatunki egzotyczne: merbau, heban, sukupira, jatoba. Najmniej odporne na wgniecenia są sosna, olcha i brzoza. Twarde drewno wolniej się zużywa, a więc podłoga z takiego drewna dłużej będzie wyglądała jak nowa.

Wilgotność. Zanim kupi się materiał na posadzkę, warto poprosić parkieciarza, by spraw-

ZDANIEM EKSPERTA

Mariola Sykuła, Barlinek SA

W jaki sposób dbać o podłogi drewniane w pomieszczeniach często użytkowanych – salonach, przedpokojach, kuchniach?

Pielęgnacja podłóg może ograniczać się do codziennego odkurzania lub zamiatania. Piach najlepiej zmieść, a wodę jak najszybciej usunąć suchą ściereczką lub ręcznikiem papierowym. Meble, w tym stoły oraz krzesła, dobrze jest zabezpieczać filcowymi podkładkami, aby w ten sposób zapobiegać ewentualnemu uszkodzeniu podłogi.

Szczególnie ważne jest zabezpieczenie ciężkich drewnianych mebli, które po kilkuletnim użytkowaniu mogą powodować wgniecenia drewna. Pod fotel biurowy wskazane jest położenie przezroczystej maty z tworzywa (do kupienia w każdym sklepie z wyposażeniem wnętrz).

Do codziennej pielęgnacji drewnianych podłóg można używać specjalnych preparatów, w tym m.in. mydeł do podłóg, olejów czy past pielęgnacyjnych. Wszystkie są dostępne w sklepach budowlanych.

W pokoju dziecka posadzkę można wykończyć panelami laminowanymi – łatwo zachować je w czystości, a jeśli pokryte są powłoką antyseptyczną, hamują rozwój bakterii. Takie rozwiązanie jest szczególnie polecane dla alergików

dził jego wilgotność: najlepiej, jeśli wynosi ona od 7 do 11%, bo jeśli jest zbyt mokre, a także za suche, może się paczyć lub odklejać.

Uwaga! Ważne są także warunki w pomieszczeniu, w którym planuje się ułożenie posadzki: wilgotność podłoża powinna wynosić nie więcej niż 2%, a wilgotność powietrza – zawierać się w granicach od 45 do 65%. Parametry te parkieciarz powinien sprawdzić przed rozpoczęciem robót.

Pokój dziecięcy

Nasza propozycja: **panele laminowane**. Mogą imitować drewno, kamień, a także inne materiały lub mieć kolorowe nadruki w dowolnych wzorach (z Kaczorem Donaldem, lokomotywą czy Prosiaczkiem) i barwach – także bardzo intensywnych (czerwone, niebieskie, żółte). **Łatwo je utrzymać w czystości, są odporne na chemikalia, ścieranie, promienie UV, plamy oraz wgniecenia. Ich wadą jest to, że uszkodzonych nie można odnawiać.** Podłogi z takich paneli są tańsze od posadzek drewnianych.

Warto zwracać uwagę na ich twardość, która jest oznaczana symbolem AC1–AC3. Im wyższa, tym panele są twardsze, a więc bardziej odporne na uszkodzenia.

Panele mogą być łączone na zatrask lub – co trudniejsze i bardziej pracochłonne

▶ Panele korkowe

Nie nadają się do pomieszczeń mokrych. Są antystatyczne, odporne na ścieranie bardziej niż panele laminowane, ale mniej niż gres czy marmur, są elastyczne. Dobrze tłumią dźwięki i ocieplają podłogę. Mogą być lakierowane i te można odnawiać, bywają też pokryte folią z PVC (wtedy nie nadają się do odnawiania). Są łatwe w montażu.

Tabela 2. Zalety i wady paneli laminowanych

„+”	„-”
<ul style="list-style-type: none"> ■ Niska cena ■ Łatwy montaż ■ Możliwość ponownego wykorzystania po zdemontowaniu (dotyczy paneli łączonych na zatrzask) ■ Bardzo urozmaicone wzornictwo i kolorystyka ■ Odporność na zarysowania 	<ul style="list-style-type: none"> ■ „Nienaturalność” materiałów ■ Niekiedy – powodowanie uczuleń ■ Konieczność stosowania warstwy wyciszającej ■ Niemożliwość odnowienia

– na klej. Są fabrycznie wykończone, więc nie trzeba ich lakierować ani cyklinować.

Sypialnie

Jeśli do sypialni nie zamierza się wpuszczać czworonogów, dzieci mają powiedziane, że wycinankom i lepieniu z plasteliny najlepiej oddać się tylko w swoim pokoju, a nam zależy na w miarę taniej posadzce, proponujemy **wykładzinę dywanową**. Do sypialni warto wybrać miękką – najlepiej welurową lub pętelkową o długim i gęstym runie. Jest ciepła, więc przyjemnie się po niej chodzi boso, dobrze tłumi hałas. Może być wykonana z materiałów naturalnych (sisalu, wełny lub trawy morskiej) lub sztucznych włókien.

„ Jednolita, jasna posadzka we wszystkich pomieszczeniach optycznie powiększa wnętrza, a ciemna sprawia, że wydają się mniejsze ”

Wykładziny dywanowe bardzo dobrze tłumi hałas. Ich zaletą jest to, że mogą być ułożone na starej podłodze

fol. Komfort

wzorzystych), to warto kupić ją z dodatkowym zapasem potrzebnym do dopasowania wzoru.

Hol i wiatrołap

Rozwiązań jest kilka. Nasza propozycja: **granit**. To kamień uważany za jeden z naj-

Uwaga! Powierzchnię podłogi do pokrycia wykładziną należy mierzyć z uwzględnieniem wszystkich wnęk, a do uzyskanych wymiarów dodać 5–10 cm zapasu. Jeśli konieczne jest łączenie kawałków wykładziny (zwłaszcza

szlachetniejszych materiałów wykończeniowych. Jest praktyczny – nie zniszczy się szybko od piasku naniesionego pod butami i trwale nie zaplami od potłuczonego słoika, który wypadł z torby z zakupami. Trudno go zarysować. Jest odporny na działanie środków czyszczących. Niestety jednak jest drogi.

Uwaga! W miejscach, przez które przechodzi się w zabłoconych czy zaśnieżonych butach, lepiej nie stosować granitu polerowanego, bo jest zbyt śliski, zresztą i tak z czasem straciłby połysk wskutek ustawicznego ścierania powierzchni.

Kamień naturalny jest kosztowny, więc najłatwiej ułożyć go na niewielkiej powierzchni. ■

▶ A gdzie zastosować wykładzinę PVC?

Można w pomieszczeniach wilgotnych i narażonych na zabrudzenia, czyli w łazienkach, pralni lub kuchni. Sprawdzi się także w dziecięcych pokojach, sypialniach dorosłych oraz salonach. Jest elastyczna, trwała, łatwa do ułożenia, odporna na uszkodzenia, a przede wszystkim odporna na wilgoć, a przy tym tania.

Uwaga! Na wykładzinach z PVC nie wolno stawiać rowerów ani innych sprzętów mających spody z czarnej gumy (niektóre buty, wózki dziecięce, laski), gdyż zostawiają one na PVC niemożliwe do usunięcia ślady.

fol. Geriflor

fol. Tarivett

fol. Komfort